

[REGNUM *sb n*

N sg regnum.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Stan, gdy król sprawuje swój urząd; rządy króla [władza, władanie, moc – regnum Cn]: BielKron 1597 719 cf Szereg.

Szereg: »regnum abo interregnum«: PO odiechaniu Krolewskim [tj. Henryka Walezjusza] była Conuocacia w Wárfzawie [...]. Támże Połowie miedzy łobą díputowali długo/ ieśli Regnum ábo Interregnum [...]. Tey íentenciey że ieft Regnum bronili/ Krzysztof Wárfzáwicki [...]/ y Stániław Bykowłki [...]/ y Niedziałdowłki. BielKron 1597 719.

KO